

[Krag.]

højtærede Indenrigsminister haaber at komme frem ad til Løsning af denne Opgave, ganske sikkert er impassabel, thi naar man har faaet ca. 20 Mill. Kr. gennem private Institutioner som Laan, der er stiftet af Hypotekbanken, kan man ikke regne med paa et givet Tidspunkt at opnaa Rentefaciliteter fra de saaledes laangivende Institutioner. Det er ganske utvivlsomt, at vil Staten her gaa frem, saa maa den i hvert Fald i det væsentlige selv bære Byrden deraf, ligesom den maa det overfor andre Rentelepsele, som den maatte komme til at give, og hvoraf den jo selv kommer til at bære Byrden, uanset paa hvilke Vilkaar de Penge er laant, som er viderelaant ud til de Laantagere, der skal have Lettelser.

Og det bliver saa meget vanskeligere, tror jeg, for den højtærede Indenrigsminister at komme frem paa dette Punkt, som de Institutioner, her er Tale om som Laangivere, er saadanne, som netop er indstillede paa meget lange Laan, Laan, de jo i Tider med lav Rentefod maa gives paa ugunstige Vilkaar, som jo imidlertid afbalanceres gennem den Begunstigelse, som saadanne lange Laan kan indbringe i Tider med høj Rentefod.

Men nu hører jeg, at der kan blive Tale om Rentenedsættelse for visse Laan, Staten har ydet. Det kan i og for sig kun glæde mig, men jeg spørger den højtærede Minister: Hvorfor er det ikke sket for længe siden? Paa Opfordringer har det ikke manglet, og paa Begrundelse herfor har det saa sandelig heller ikke manglet.

Den højtærede Minister var sluttelig inde paa den Betydning, en Nedsættelse af Skatterne kunde faa, og den højtærede Minister sagde, at det var ikke Pillerier, som f. Eks. Ejendomsskatterne, her kom i Betragtning. Nej, det var de kommunale Skatter, der var det væsentlige. Og det har den højtærede Minister Ret i: de kommunale Skatter er meget betydningsfulde og meget tunge. Men Statsskatterne er sandelig ogsaa for længst blevet det, ogsaa Stats-Ejendomsskatterne kan som Tillæg til en Byrde, der i Forvejen er for tung, særdeles vel virke trykkende.

Og naar den højtærede Minister taler om Pillerier i Forbindelse med Ejendomsskatterne, maa jeg dog gøre Opmærksom paa, at de kommunale Ejendomsskatter andrager betydeligt over Halvdelen af den samlede sogne- og amtskommunale Skattebyrde. Hvis derfor den højtærede Minister paa dette Omraade ved Veje til at naa til Lempelser, først og fremmest af det Skatte-

tryk, som hviler uafhængigt af den Afkastning, Ejendommen giver, skulde han virkelig betræde dem. Jeg tror, det vil virke lettende overfor Krisen og sikre den højtærede Minister den Anerkendelse, som han med de Lapperier, han er mødt op med i Dag, vil komme til at savne — det forsikrer jeg ham om.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skildrede her sluttelig den overordentlig store Fremgang, som bl. a. paa Fiskeriets Omraade er naaet, og det ærede Medlem gjorde det med mange og rosende Ord. Hans Beundring var sikkert ægte. Alligevel vil det ikke lykkes det ærede Medlem at synge denne Lovsang i nær saa skønne og velvalgte Ord, som en kendt Poet har været i Stand til, naar han sagde:

„I mange Aar har Fisken vendt os Ryggen, og det var afgjort Madsen-Mygdals Skyld, men atter sidste Foraar vendte Lykken. Nu er vort Fiskeri en ren Idyl“ —

saa smukt kunde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ikke sige det. Er det underligt, at der rigtig er kommet Gang i Fiskeriet? Jeg synes det ikke, saa lidt som Poeten, der slutter saaledes:

„Nu er der atter Gang i Fiskeriet!
For dels er Havets Torskerigdom stor,
dels er jo Medlemstallet i Partiet
forøget fjorten Tusind fra i Fjor!“

Christmas Møller: Det er kun naturligt, at man, som det ogsaa er sket fra foregaaende Taleres Side, i det Øjeblik, en Forespørgsel som denne stilles, ser en lille Smule tilbage paa hele den Baggrund, den siddende Regering har. Det er heller ikke unaturligt, at man ved denne Lejlighed paa samme Maade som saa mange Gange tidligere fra forskellig Side har mindet om de meget voldsomme og stærke Udtryk, som der fra den nuværende højtærede Statsministers Side er blevet brugt overfor det Styre, der blev ført fra 1926 til 1929, naar hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet var fremme. Det er ogsaa overmaade naturligt, at Tanken gaar tilbage til hin Tirsdag den 19. Marts, da der her i Tinget blev behandlet en af det ærede Medlem Hr. Nygaard stillet Forespørgsel, som havde den Ordlyd:

„Hvad agter Ministeriet at iværksætte for at sætte Erhvervene i Stand til at beskæftige de forhaandenværende Arbejdere, og paa hvilken Maade vil man modvirke den Forarmelse og Demoralisation, der er Følgen af den fortsatte Arbejdsløshed?“

Det ærede Medlem Hr. Nygaard og Socialdemokratiet stillede derefter en Paa-